

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
מטות

רמאי ונוכל!

על כך באה התורה ואומרת: "לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" למרות שזה לא בסדר, יכול ואף ניתן להתנצל ולומר 'כרגע אין לי, נראה מה יהיה עוד בהמשך..'. אך מראש להתחייב על כסף שאין לו, הרי זה ממש נוכלות לשמה!

וכך הוא צריך להתנהג בכל דבר ודבר בחיים, דברת? התחייבת? תקיים!!

מניין יש לאדם תעוזה לקחת כסף מאחרים ולהתחייב על דברים שאין באפשרותו לקיים, ועוד אח"כ לומר בשוויון נפש ובאדישות, אני לא יכול להחזיר וגם זה במקרה הטוב, ובמקרה היותר גרוע הוא לא יענה בכלל...

כיצד יכול האדם להתחייב על נדרים בשביל שיעלה לתורה, בו בזמן שהוא יודע מראש שאין לו. וכאשר באים הגבאים לגבות את חובו הוא מתלונן: "עשו אותי גנב. וכי אין בכוונתי להחזיר? ומי אתם בכלל שתעירו לי? תתנו לי את הזמן ואת המקום המתאים לתת, מתי שאני רוצה ואיך שאני רוצה..". בו בזמן שבסתר ליבו הוא יודע את האמת, אין הוא מתכוון לתת את הכסף שעליו הוא מתחייב ועוד הוא מתלונן מדוע מזכירים לו זאת, גם כאן הרי זה נחשב לרמאות ונוכלות..

ואכן ישנם כאלה המסוגלים להבטיח הבטחות, לתת ערבויות ולחלק צ'קים בו בזמן שהם יודעים מראש שאת הבטחתם וערבותם ניתן לשים על קרן הצבי ואין הצ'ק שווה את הנייר עליו הוא חתום..

על האדם לדעת, כאשר הוא עומד על דיבורו ומילה אצלו זו מילה, הרי שיזכה למה שנאמר בהמשך הפסוק "ככל היוצא מפיו יעשה" הקב"ה ידאג לכך שכל הברכות שיוצאות מפיו, יהיו קדושות ויתקיימו אף באחרים!

שבת שלום ומבורך!!!

"לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" [ל', ג']

מכאן לומדים חז"ל שאדם צריך לייקר את דיבורו ולא לעשותו חולין ו"ככל היוצא מפיו יעשה".

כאשר אין האדם עומד בדיבורו ומתחיל לפרשן את מילותיו, למה הוא התכוון וכיצד הוא התכוון... הרי שבכך הוא מכריז על עצמו שהוא נוכל ורמאי, ואי אפשר לסמוך על מילתו כלל!

מסופר על זוג שהתחתן בשעה טובה ומוצלחת. אבי הכלה התחייב לתת מאה אלף ₪ אבל לאחר חצי שנה מהחתונה, מכיוון שהכסף נמצא בפק"מ ואין הוא רוצה לשבור את התוכנית. אין מה לדאוג, גם כך הם לא ייקנו דירה מיד, והכסף נמצא במקום בטוח, ובבוא העת ייתן זאת לזוג המאושר.

לאחר חצי שנה, אבי הכלה לא מזכיר ולא מדבר על הכסף כלל... החתן לא ידע את נפשו, מה ידבר ומה יאמר.. הוא החליט לעשות "על האש" בביתו והזמין את השווער וכאשר ליבו יהיה טוב עליו, אז יהיה ניתן לדבר איתו על עניין הכסף ברוח טובה.

בסוף הסעודה לאחר ברכת המזון, הודה השווער לחתנו "שיהיה לכם לילה טוב, הפרגית הייתה עשר..." אמר החתן לעצמו שעכשיו זה הזמן, ואמר לשווער: "רציתי רק לברר ולשאל בעניין הכסף לדירה?" שאל השווער את החתן: "על איזה כסף אתה מדבר?" החתן לא ידע את נפשו מרוב צער אולי הוא באמת שכח? התעשת החתן והזכיר לשווער: "אתה יודע, אני מתכוון לכסף שהתחייב כל צד בזמן האירוסים, בשביל שנוכל אני ורעייתי לקנות דירה בבוא העת." המשך החתן להסביר ולהתנצל: "אם אתה צריך את הכסף כעת, תיתן לי את זה יותר מאוחר כאשר נמצא דירה לקנייה".

ענה לו השווער: "תשמע, מאז שאמרתי זאת לכם השתנו כמה וכמה דברים. לא נראה לי שאני אוכל לתת לכם את הכסף..."

בסייעתא דשמיא יצא לאור הספר שרבים ציפו לו:

"מתיקות ועריבות התורה" חלק ג'

השקפה ומוסר, סיפורים, משלים ואגדות, מידות וד"א

על המישה חומשי תורה ומועדים

עם פניני ה"אור החיים" הקדוש

ניתן להשיג כפ"ל: 052-7151420

וברשת חנויות "יפה נוף"

מתיקות ועריבות התורה – גם השקפה ומוסר וגם דרך לחיים!!!

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

כך הדלת תהיה נעולה בפני המון העם וייקמו כל נדר ושבועה היוצאים מפייהם.

הרי לנו מחוכמתה ועוצמתה של התורה הקדושה, מצד אחד לגרום לעם לא לזלזל בנדרים ושבועות, ומאידך לתת לחכמים את מרחב התמרון להתיר את הנדר והשבועה, שכן בדרך כלל כל השופטים כפופים לחוקים ולמשפטים הכתובים בחוקה, וכשאינו חוק מפורש מתחילים לפרשן או לחוקק חוק חדש, ובכלל כאשר אין החוק טוב לאותו הזמן, יחוקקו חוק חדש המתאים להלך הזמן. אך התורה הקדושה נותנת מענה בכל מצב ולכן אין היא משתנה במצבים לא שיגרתים. כמו כן לא ניתן לחוקק חוק חדש בתורה, והיא נותנת לדיין את כל הקרדיט להתיר או שלא להתיר את הנדר או השבועה, למרות שאין החוק מפורש בתורה הקדושה.

"וידבר משה אל ראשי המטות... איש כי ידר נדר לה'.. ככל היוצא מפיו יעשה" [ל', א' - ג']

שואל ה"אור החיים" הקדוש - הגמ' בחגיגה [י] אומרת שהיתר נדרים ושבועות פורחים באוויר - שאין מקרא מפורש על כך שהחכמים מתירים את הנדר או השבועה אלא בדרך רמז, ובעצם היא תורה שבע"פ. וקשה, מדוע באמת אין הם מפורשים בפסוקים כמו כל התורה כולה?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - שלא רצה הקב"ה שהתרת נדר ושבועה יהיו מפורשים, בשביל שלא יבואו לזלזל במוצא פיהם שכן כעת תמיד ניתן להתיר את הנדר או השבועה. התחכם הקב"ה והעלים דבר זה ומסר את ההיתר הזה לגדולי ישראל שהם יידעו ויבחינו בחילוקי הדינים והמשפטים האלו,

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרכ אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

היינו שכל בני יעקב היו צדיקים וישראל אוחזין במעשיו ולכן זהו כעטרה וכבוד ה' שיהיה שם, אומנם כשאיו עושים רצונו אין כבוד ה' בכך, ולכן אמר להם ה' האם מפני שדמותו כבר חקוקה אתם מרגישים יכולת לחטוא) הא לכו טרון באפיכון (הרי אני זורקו לפניכם) הוי השליך משמים ארץ תפארת ישראל" ע"כ הרי שהמדרש לומד ש"תפארת ישראל" אינו עם ישראל אלא יעקב הקרוי ישראל שהשליכו ה' מלמעלה. ולא די בכך אלא **ולא זכר הדום רגליו ביום אפּו** שביהמ"ק בארץ הוא כהדום רגליו, (כמו שאדם יושב על כסא ומניח את רגליו על מוט שנמצא בין שני רגלי הכסא הקדמיים והוא הנקרא "הדום", כן בארץ המקום ששם כביכל מונח רגליו הוא ביהמ"ק נקרא הדום) ולא זכר ה' את ביהמ"ק באותו יום, וכל זה לטובת עם ישראל שלא יעיב ה' את בת ציון. זה עצמו גם סיבת נחמה במידת מה לומר ראו שעם כל הכעס שהיה ראוי שיענשו "באפּו" חמל ושפך חמתו קודם על ביהמ"ק.

"איכה יעיב באפּו ה' את בת ציון, השליך משמים ארץ תפארת ישראל, ולא זכר הדום רגליו ביום אפּו"

הנה באה קינה זו לומר בא וראה גודל רחמנות ה' על ישראל, ש- **איכה יעיב באפּו ה'** איך יעיב ה' (מלשון עבים) איך יעשה ה' חושך ועבים ויכלה ויהרוג ביום אפּו - הוא היום שנקבע לדורות כיום חרון אף הוא תשעה באב. **את בת ציון** את ישראל? ועל כן במקום זאת **השליך משמים ארץ תפארת ישראל**, שמובא במדרש רבה (איכה ב' ב') "אמר ר' יהושע בר' נחמן משל לבני מדינה שעשו עטרה למלך, הקניטוהו וסבלו, הקניטוהו וסבלו, אחר כך אמר להם המלך כלום אתם מקניטין אותי אלא בעבור עטרה שעטרתם לי (שאתם מרגישים נוח לחטוא לי בגלל זה) הא לכו טרון באפיכון, (הרי הוא מושלך לפניכם) כך אמר הקב"ה לישראל כלום אתם מקניטין אותי אלא בשביל איקונין (דיוקן - פנים) של יעקב שחקוקה על כסאי, (ופי' העץ יוסף שמה שדמות יעקב חקוקה למעלה ולא שאר האבות.

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א 054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים במה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

חלק ז'

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מייכאל נחמני זיע"א

על - פרקי אבות

ממשיך בעל ה"זרע שמשון" וכותב שר' יהושע הזהיר דווקא על החבר הטוב בשביל לרמוח על שבח אביו ואמו שנקראים חברים כמו שנאמר בפסוק במלאכי [ב', י"ד] "והיא חברתך ואשת בריתך" שהאב והאם נקראים חברים זה לזה.

וראינו שבת שבע אם שלמה המלך ייסרה את בנה על העמוד. למרות שמצוות חינוך מוטלת על האב, אישה שהיא טובה מרגילה את הבנים שלה בדרך הישר ועל כך נאמר במשלי [כ"ג, ה] ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך".

ולמרות שאמרו על ר' יהושע "אשרי יולדתו", אין זה בא לומר שכל השבח הוא רק לאמא בלבד, שאדרבה רוב השבח והשמחה הוא לאב, שנאמר במשלי [י, א] "בן חכם ישמח אב" אלא שבכל אופן האם משתתפת עם האב בשבח של הבן.

המשק אי"ה' בשבוע האב....

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

דיני ימי בין המצרים

ברכת שהחיינו בימי בין המצרים

א. ניום י"ז בתמוז עד ט' באב שהם ימי בין המצרים, נוהגים להזהר ולהמנע מלאכול פרי חדש או בגד חדש שצריך לברך עליהם "שהחיינו", לפי שינויים אלו הם זמן פורענות וימי צרה ותוכחה לעם ישראל, ואיך יברך "שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה" (ספר חסידים (ס' תתנ"ו) שו"ע (ס' תקנ"א ס' יז) ואע"ג שאפילו אדם אבל, מברך "שהחיינו" תוך שבעת ימי אבלותו, וכמושכ' בשו"ע ס' רכ"ג ס' ב' "אמרו לו מות אביו והיה לו זמן לירשו ואין לו אחים מברך שהחיינו", מ"מ אין הטעם כאן משום דיני אבלות, אלא שאין ראוי לברך "שהחיינו והגיענו לזמן הזה" על זמן פורענות. מג"א (ס' תקנ"א סק' מב) משנ"ב (שם סק' צח). ובאמת שהגר"א בבאורו חולק על דין זה והבין שדין זה של השו"ע לא לברך "שהחיינו" הוא מדין אבלות, וכתב שהוא חומרא יתרה, שאין הימים האלו חמורים יותר מדין אבל ביום המיתה שמברך "שהחיינו", ואף שהמג"א דחק עצמו, אינו כלום. ע"כ. וגם הט"ז (סק' יז) פקפק בדין זה, דכיון שהתיר הרמ"א לברך "שהחיינו" על פרי שלא ימצאנו אחר ט' באב, ה"ה שצריך להתיר גם לברך "שהחיינו" על פרי חדש מטעם שהוא ימות ח"ו ולא יוכל לקיים מצוה זו (דשמוא ימות חיישין, גיטין כח'). עיי"ש. והאחרונים דחו דבריו דלזמן מועט לא חיישינן שמוא ימות (כ"כ תוס' גיטין כת. והרא"ש נדרים ג:) וכאן יוכל לברך אחר ט' באב, וכ"ש לאלו המתירים לברך בשבת "שהחיינו" ודאי שהוא זמן מועט ול"ח שמוא ימות. ע"ע בזה בחזו"ע (ארבע תעניות עמ' קכח' והלאה) עוד כ' האחרונים דיש להתמיר שלא לברך "שהחיינו" גם במוצאי ט' באב, עד ליל יא' אב (חיד"א (מחזיק ברכה ס' תקנח'

אות ג') שערי תשובה (שם סק' ב') חזו"ע (שם) שו"ת אול"צ (ח"ג עמ' רלו).

**ב. ברכת שהחיינו בשבת - בשבתות שבתוך ימי בין המצרים מותר לברך שהחיינו מעיקר הדין (כ"כ בס' חסידים עצמו (שם) שהוא המוקד לאיסור, וכ"כ הרבה אחרונים, מטה משה (ס' תרחצ') לבוש (ס' יז) א"ר (סק' יז) דרך החיים (ס' ה') רעק"א בחידושו, וכ"כ במשנ"ב (שם סק' צח) דמלכד הגר"א והט"ז, ותרומה"ד (מוצא בס' לקט יושר עמ' קז) שחולקים ומתירים לברך שהחיינו בכל יום מימי בין המצרים, ישנם עוד הרבה אחרונים שמקלים בשבת, לפי שאפילו ט' באב שחל בשבת אוכל בשר ושותה יין ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה בשעתו (שו"ע ס' תקנ"ב ס' י) דאין לנהוג שום מנהג אבלות בשבת, וגם כל המנהג שלא לברך ביום חול אינו איסור אלא רק חומרא וכלשון השו"ע "טוב להזהר מלומר שהחיינו", לכן בשבת שרי לכתחילה, וכ"פ בחזו"ע (שם) והוסיף עוד שיש גם עניין של עונג שבת. ולדעת המתירים לברך שהחיינו בשבת, מותר אפ' ללבוש בגדים חדשים בשבתות אלו עד ר"ח אב (מג"א, משנ"ב שם סק' מה), ושעה"צ סק' מח', ושלא נדעת הא"ר (סק' יז) שעל בגד חדש לא יברך שהחיינו דאיכא שמחה גדולה בזה, משום שבגמ' לא נזכר כי אם משנכנס אב ממועטים בשמחה ולא קודם).
ויש שנוהגים להתמיר בזה אף בשבתות ע"פ ד' האר"י ז"ל (האר"י ז"ל (שער הכוונות דף פט:) שאפ' בשבתות שבתוך ימי בין המצרים יש להתמיר (כ"כ בפרי עץ חיים שער הברכות פ"ז) חיד"א (ברכי יוסף אות י', חיים שאל ח"א ס' כד) שו"ת אול"צ (ח"ג עמ' רלה)).**

נקודת מבט...

זאת ביתר חשק וביתר התלהבות. כמו כן אצל בעז, נאמר ברות: "ויצבט לה קלי" ואם היה יודע שכך יכתבו עליו, הרי שהיה מביא לה עגלים פטומים ומאכילה. יוצא שעל האדם לדעת שמעשיו משפיעים בכל העולמות העליונים והם עושים רעש גדול מאוד בשמים, כך מעשיו יהיו בשמחה בחשק ובהתלהבות לעבודת ה' יתברך.. ומתוך הספר "בשכילי נברא העולם"

כתב בעל ה"חידושי הרי"ם" - כאשר האדם עושה מצווה, צריך לעשותה בחשק ובהתלהבות גדולה שכן מעשיו מגיעים עד ה' יתברך וה עושה רעש גדול בשמים. וכמו שנאמר בחז"ל על ראובן שאם היה יודע שהתורה תכתוב עליו "וישמע ראובן ויצלחהו מידם" הרי שהיה מרימו על כתפו ומוליכו אצל אביו. **הרי לנו** שאם האדם היה מודע לערך פעוליו. היה עושה

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

הלכה למעשה...

ברכו, שודאי כיון שלא לקבל שבת (כ"ה ברעק"א רסג' יא', כה"ח רסג' סקע"ה ו צה', אג"מ ג' לז', שמש מגן ד' מד'). הלכה למעשה יותר טוב שלא יענה, אבל מי שעונה ומתפלל מינחה, יש לו על מה שיסמוך. אישה הרוצה להדליק נרות שבת, לכתחילה יש לה להתפלל מנחה. שאם תדליק קודם הרי קיבלה שבת ואיך תתפלל מנחה? ואם הזמן דחוק, למשנ"ב (רסג' סקמ"ג) יותר טוב שלא לתנה שאינה מקבלת שבת, אלא תקבל שבת ותתפלל ערבית שתיים לתשלומים. לחזו"ע (שבת א' עמ' קץ) יותר טוב שלעת כזו לתנה שאינה מקבלת שבת בהדלקה. ויכולה לקבל שבת לעינין איסור מלאכה ולא לעינין תפילת מינחה (עמ' רסו). אפילו קיבלה שבת בלי לחשוב כלום, יכולה היא להתפלל מינחה, שרק בקבלת שבת של ציבור א"א להתפלל אח"כ מינחה (עמ' קץ). הלכה למעשה יותר טוב שלא ליכנס לסבך המחלוקת, לכן תתפלל קודם מינחה, אפילו אם מחמת כן תאחר את זמן הדלקת הרגיל, לדוגמה אם מדליקה 40 דקות קודם שקיעה, תתפלל מינחה, ותדליק הנרות 30 דקות קודם שקיעה.

בבואי למנחה בערב שבת, עניתי "ברוך ה' המבורך..." למינין המוקדם, האם זה נחשב שקיבלתי שבת ואיני יכול להתפלל מנחה?
מותר וצריך לענות ברוך ה' המבורך של עלינו לשבח למינין המוקדם, ואינו חשוב כלל קבלת שבת. (שני סברות יש לומר שהעונה ברוך ה' המבורך נחשב לו לקבלת שבת, א. מפני שאז הציבור עצמו מקבל שבת, ואי אפשר להתנתק מציבור, כ"ז בשו"ע רסא' ד' ו רסג' טו'. ב. שזה תחילת תפילת שבת, וא"א להתנתק מקבלת שבת שבתפילה, כמבואר בשו"ע רסג' יא'. שני סברות אלו אינם שייכים בברכו של עלינו לשבח). שונה הדבר לגבי מי שנכנס לבית הכנסת להתפלל מינחה, ושומע ברכו של תחילת ערבית. שיש אומרים שנחשב לקבלת שבת, אפילו אם אינו רוצה לקבל שבת, ואפילו מתנה שאינו מקבל שבת, הרי שחלה עליו קדושת שבת (כ"ה בקצוה"ש בבדה"ש ע"ז, יח"ד ו' יח', חזו"ע שבת א' עמ' רצו', מנוחת אהבה א' עמ' קט', ולשיטה זו אם ענה יתפלל ערבית שתיים לתשלומים). ויש אומרים שאפשר להתנות שאינו מקבל שבת בברכו, וכ"ש אם אין זה המינין בו הוא מתפלל. וכן הוא אם בא לבית הכנסת להתפלל מינחה, וענה

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

לשמור על הבית

חלק ב'

נכרים להיכל, ראו כרובים המעורים זה בזה". הם מצאו את הכרובים בתנוחת קרבה, תנוחה המעידה לכאורה על קרבה בין עם ישראל לקב"ה!

כל חיי משפחה מתחילה כמו חנות חרסינה. הכול עדין ושברירי. זה יהיה אסון אם אחד מבני הזוג יתנהג כמו פיל – הכול יתנפץ יחד עם כל החלומות הוורודים. חיי המשפחה הולכים ומתפתחים, עקב בצד אגודל. פה ושם יש מועקות, אולי אפילו תלונות, אבל כל אחד מבני הזוג אומר לעצמו, במודע או שלא במודע: זה לא הזמן, החיבור רק מתהווה עכשיו, מוקדם מדי לאתגר אותו. וכך, בזהירות ובאחריות, עם הרבה אמפתיה הדדית, מתגבשת לה הזוגיות ונבנה לו הבית.

פאסק אייב' בהסכמת פבא...

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית" - ליצור ותגובות 058-7211235

למדנו בעלון הקודם שה'כרובים' היו זוג דמויות מכונפות שהוצבו על ארון הקודש בקודש הקודשים. הדמויות הללו, שעמדו במקום המקודש ביותר בעולם, דימו בתנוחה הפיזית שלהן את היחס בין עם ישראל לקב"ה. זו הייתה תופעה ניסית, כפי שמתואר בתלמוד: בזמן שהעם הלך בדרך ה' – פניהם של הכרובים מופנות היו "איש אל אחיו", הם היו מסוגלים להישיר מבט זה אל זה; אולם כאשר עם ישראל סטה מן הדרך – הכרובים היו מסבים את הגב זה לזה.

על רקע הדברים הללו, היינו מצפים שבעת החורבן – שהגיע על רקע שיא רוחני שלילי של עם ישראל – הכרובים יהיו רחוקים זה מזה יותר מאי פעם. מפתיע מאוד להיווכח שהמצב היה בדיוק להפך. במסכת יומא מסופר ש"בשעה שנכנסו

הורים שואלים...

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

לפגישה והנושאים חוזרים על עצמם זה סימן ראשון לתחילת מיצוי מהמטפל 2. חוסר הסכמה - הרגשה כי בעיות חדשות שעולות או בעיות ישנות עליהן עובדים זה זמן מה "אינן נפתרות", חוסר הסכמה עם דעותיו של המטפל. 3. אין זרימה - תחושה כי התקשורת ביני לבין המטפל כבר לא זורמת כפי שהייתה בעבר. 4. מידע אישי - פרסום אודות שיטת טיפול המכוונת בדיוק לבעיה שאני מתמודד עמה, במספר פגישות מועט ויש לה גיבוי של סיפורי הצלחה מאנשים אחרים. היעדר "כימיה" עם המטפל (במקרה של התחלת טיפול) וחוסר יכולת להיפתח ולדבר על הדברים המטרידים את נפשו של הילד.

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה

לשאלות | הערות - משרד 02-630-70-90 | mta665417@gmail.com

מ.כ. מבית וגן שואלת: בני מנחם (11) קיבל טיפול רגשי אצל מטפל מסוים, כעבור תקופה המליצו לנו על מטפל מקצועי יותר, אולם בני אינו רוצה ללכת אליו. אני שמעתי עליו המלצות טובות, האם כדאי לעבור אליו או שלא?
תשובה: אנשים רבים ההולכים להתייעץ עם בעלי מקצוע, כעבור תקופה שואלים את עצמם האם עלינו להחליף פסיכולוג / יועץ? האם מיצינו אותו? באמת שאלה קשה ואין עליה תשובה חד משמעית אך יש כמה נקודות שכדאי לתת עליהם את הדעת. להלן כמה שאלות שאם התשובות עליהן לא מחמיאות, אכן מומלץ להחליף בין אם רק התחלנו טיפול לבין אם אנו נמצאים בטיפול שנים רבות. שאלו את ילדכם האם:

1. תחושות מיצוי של נושאי השיחה עם המטפל - מגיעים

לע"נ ישראל בן גאולה ת.נ.צ.ב.ה.

בא להימנע נקריאת המודעות בשבת. ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק ג' עכשיו ניתן להשיג ברשת חנויות הספרים -

או במס' 052-7151420

נמאס לכם להתפשר על הנוחות שלכם?
באופטיקה "ראיה טובה"
מסגרת ראייה כולל עדשות מתכהות בשמש במחיר שאסור לפרסם!
רח' נג'ארה 37 גבעת שאול - 026521859
מסגרות ראייה עד 149 ש"ח בלבד
מספר 6.00 - 2 | צילנדר (אינדקס 1.56)
בקניית משקפיים בדיקת ראייה חיים ע"י אופטומטריסטית מוסמכת!

ציון הקטן
מסעדת בשרים
כתובת: רח' כנפי נשרים 15, גבעת שאול י-ם
טל: 02-6527272 | לאור: 050-3201770

מפגש הפסגה
הפסגה 10
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

פיסטוקס
כרזת הפסגה 37

המפגש בשבת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלטר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

מפגש ברזיל
ברזיל 2
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

צ'אבס
בשר • עופות • דגים
בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

עולמם הוציאת
רח' אלקבץ 4, גבעת שאול, ירושלים (מול ברוך פארם)
טל: 058-6505815 | olam.hatsitsit@gmail.com

אליעזרא - אלקטרוניקה
פאפאני, נג'ני, מוצאות וזר...
רח' הפסגה - 45
0733314400 053-3188440

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

נעלי קרן אור
נעליים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4 גבעת שאול.
058-5777795

ברוכים מרקט
רח' אליעזר הלוי 2
טל' למשלוחים
02-5633301

אלתא - סופרת - 42
טל: 050-9094047